

Arrest

nr. 247 598 van 18 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. NACHTERGAELE
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. NACHTERGAELE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U hebt de Eritrese nationaliteit en behoort tot de etnische groepen Bilen (vaderszijde) en Tigre (moederszijde). Uw moedertaal is Tigre. U werd geboren op 1 november 1985 te Teseney (Zoba Gash Barka, Eritrea – toenmalig Ethiopië).

Bij het uitbreken van de oorlog tussen Eritrea en Ethiopië in 1998 vluchtte u met uw familie naar Soedan, waar u leefde in de vluchtelingenkampen Shegerab en Girba. Toen de situatie kalmeerde, verhuisde uw vader opnieuw naar Teseney. Vanaf dat moment woonde u beurtelings bij uw zussen in Shegerab en Girba en voor bepaalde periodes ook bij uw vader in Teseney.

U stak in die periode verschillende keren illegaal de grens tussen Eritrea en Soedan over. Toen u 15 jaar was, begon u naar school te gaan in Teseney. U vervulde de eerste drie graden van de lagere school.

Toen u in de derde graad zat en bijna 18 werd, kreeg u een oproepingsbrief van de Eritrese autoriteiten waarin stond dat u naar Sawa moest voor militaire dienst. U verklaart dat dit plaatsvond in 2011. U verstopte zich in de omgeving van Teseney. Uw vader werd drie maanden gevangengezet omdat u niet naar de militaire dienst kwam. Na drie maanden werd uw vader vrijgelaten op voorwaarde dat hij u naar de autoriteiten zou brengen. In 2012 kreeg u opnieuw een convocatie opgestuurd. Uw vader zei op dat moment dat u het land moest ontvluchten. Na uw vertrek werd uw vader opnieuw gearresteerd. In 2017 hoorde u dat hij nog gevangen zat, sindsdien hebt u geen nieuws meer.

In oktober 2012 vluchtte u te voet van Teseney naar Soedan. U verbleef ongeveer 5 maanden in Kessela en 1 jaar in Khartoem. In maart 2015 arriveerde u te Libië, waar u meer dan een jaar verbleef. Via de Middellandse Zee bereikte u op 18.05.2016 Italië. U verbleef 7 maanden in een opvangcentrum te Sicilië. Op 17.12.2016 werd u via relocatie overgebracht naar Noorwegen, waar u op 19.12.2016 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Op 19.12.2017 werd uw verzoek tot internationale bescherming afgewezen door het Noorse Directoraat Vreemdelingenzaken (UDI). Op 03.05.2018 werd deze beslissing in beroep bekrachtigd door de Noorse Commissie Vreemdelingenzaken (UNE). De UNE oordeelde dat u uw identiteit en Eritrese staatsburgerschap niet aannemelijk hebt gemaakt.

Na de weigeringsbeslissing te Noorwegen reisde u illegaal naar Duitsland, waar u op 01.07.2018 een nieuw VIB indiende. Uw VIB werd ook in Duitsland afgewezen. U reisde vervolgens door naar België, waar u op 26.04.2019 een VIB indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U verklaart te Eritrea vervolging te vrezen wegens het ontlopen van de verplichte nationale dienst en het illegaal verlaten van het land.

Om uw VIB te staven dient u kopieën in van de identiteitskaarten van uw vader en moeder.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U legt doorheen de verschillende procedures in Noorwegen en België verklaringen af over uw levensloop die dermate incoherent en zelfs tegenstrijdig zijn, dat de Commissaris-generaal geen enkel zicht heeft op uw werkelijke identiteit, nationaliteit en levensomstandigheden.

Identiteit en levensomstandigheden maken deel uit van de kernelementen in een verzoek tot internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke levenssituatie kan niet genoeg benadrukt worden. Het kennen van uw werkelijke levensomstandigheden is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële levenssituatie, dient te worden besloten dat de motieven, die zich binnen deze levenssituatie zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Ten overstaan van het CGVS verklaart u dat uw vader in Teseney (Gash Barka, Eritrea) woonde, dat u bepaalde periodes van uw leven bij hem in Eritrea verbleef en dat u daar naar school ging. Deze beweringen zijn totaal tegenstrijdig met de verklaringen die u op 17.01.2017 aflegde tegenover het Noorse Directoraat Vreemdelingenzaken (UDI). In Noorwegen verklaarde u duidelijk dat u in 1988, op 3-jarige leeftijd, met uw familie naar Soedan vluchtte en dat u nadien nooit terugkeerde naar Eritrea (zie administratief dossier: UDI, 'Interview – aanvraag om bescherming', 17.01.2017, p.18 en 19). U verklaarde in Noorwegen eveneens dat u te Soedan in het vluchtelingenkamp Tebark Ala ging wonen, en dat uw vader daar tot op de dag van vandaag nog steeds leeft (UDI, 'Interview', p.20). U verduidelikte daarnaast dat uw vader wel af en toe regelmatig naar Eritrea reisde (UDI, 'Interview', p.23). Verder vermeldde u ten overstaan van de Noorse autoriteiten u dat u enkel naar de koranschool bent geweest, en dat u nooit school hebt gelopen (UDI, 'Interview', p.20). Het is duidelijk dat uw verklaringen ten overstaan van de Noorse en Belgische asielinstanties totaal met elkaar tegenstrijdig zijn.

Ten eerste verklaarde u bij het UDI nooit naar Eritrea te zijn teruggekeerd en niet naar school te zijn geweest, bij het CGVS verklaart u dat u grote stukken van uw leven in Eritrea doorbracht en daar school liep. Ten tweede verklaarde u bij het UDI dat uw vader nog steeds in Soedan leeft (behoudens enkele legale reizen naar Eritrea), bij het CGVS verklaart u dat uw vader in Teseney, Eritrea leefde en daar gearresteerd is omwille van uw problemen.

In het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, op 10.07.2020, werd u er reeds op gewezen dat de Commissaris-generaal beschikte over de inhoud van het asiëldossier uit Noorwegen (CGVS, 'Notities van het persoonlijk onderhoud', 10.07.2020, p.4). Desondanks legt u verklaringen af die fundamenteel tegenstrijdig zijn met de informatie die u aan de Noorse autoriteiten gaf. U bent tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de tegenstrijdigheid van uw verklaringen (CGVS, 'Notities', p.8). Tot viermaal toe wordt u aangemaand om een verklaring te bieden voor de tegenstrijdige informatie. U weigert echter totaal om in te gaan op uw verklaringen te Noorwegen. U verklaart dat u door stress last hebt van uw geheugen en niet meer weet wat u daar gezegd hebt tijdens eerdere asiëlprocedures. U verklaart verder dat "wat u vandaag zegt, morgen anders zal zijn" (CGVS, 'Notities', p.8). De Commissaris-generaal kan echter niet inzien dat u om deze reden dermate tegenstrijdige informatie geeft over uiterst fundamentele zaken zoals uw eigen levensloop en verblijfplaatsen. De tegenstrijdigheden gaan immers niet over de details van uw relaas, maar over de absolute kern van uw aanvraag, namelijk uw identiteit en werkelijke leefsituatie.

Bovendien merkt de Commissaris-generaal tegenstrijdigheden op met betrekking tot uw beweerde leeftijd. Ten overstaan van het CGVS verklaart u dat u bent geboren in 1995 (CGVS, 'Notities', p.4). U beweert dat u, omdat u niet voorbereid was, bij aankomst in Italië verkeerdelijk hebt gemeld dat u in 1985 geboren bent. U verklaart dat u deze fout gedurende uw verschillende asiëlprocedures te Noorwegen en Duitsland en tijdens het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) telkens hebt proberen recht te zetten. Hiervan is echter geen bewijs terug te vinden in het administratief dossier. Integendeel blijkt uit de informatie in het dossier dat u in Noorwegen bij de UDI nogmaals zelf aanhaalde dat u in 1985 geboren bent en in 1988 naar Soedan verhuisde (UDI, 'Interview', p.18). Bij uw beroep bij de Vreemdelingencommissie te Noorwegen (UNE) op 13.02.2017 liet u door uw advocaat uw geboortedatum nog aanpassen naar 01.01.1985 (UNE, 'Afwijzing van de aanvraag om bescherming', 03.05.2018, p.3). Ook in het dossier van DVZ is geen spoor terug te vinden van uw beweerde poging om uw leeftijd te corrigeren. Nochtans kreeg u daar de gelegenheid om uw identiteitsgegevens te corrigeren, wat u ook deed met betrekking tot uw naam (DVZ, 'Verklaring DVZ', 14.06.2019, p.5). U legt geen enkel document voor waarmee u uw identiteit aantoonst of het feit dat u in 1995 geboren bent. Gezien al deze elementen kan de Commissaris-generaal niet louter op basis van uw veranderde verklaring aannemen dat u in 1995 geboren bent. Opnieuw stelt de Commissaris-generaal vast dat u geen zicht biedt op uw werkelijke identiteit en leefomstandigheden.

U legt ter ondersteuning van uw verzoek tot bescherming kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders neer. De Commissaris-generaal merkt op dat er geen enkele manier is om de legitimiteit van deze documenten te onderzoeken, gezien het om kopieën gaat. Daarbij merkt de Commissaris-generaal op dat deze documenten uw relaas ten overstaan van de Belgische autoriteiten niet staven. De identiteitskaarten zijn echter wel conform uw verklaringen te Noorwegen, aangezien hieruit blijkt dat uw ouders op moment van afgifte (1993) in Tebark Ala, Soedan, verbleven. U verklaart dat uw ouders vóór uw beweerde geboortedatum in 1995 te Soedan verbleven omwille van de oorlog, maar terugkeerden naar Eritrea toen de situatie verbeterde (CGVS, 'Notities', p.12). Dit zijn boude verklaringen waar u geen begin van bewijs voor levert, die bovendien strijdig zijn met de informatie die u in 2017 aan de Noorse autoriteiten gaf. Uit de documenten kan alleszins niet blijken dat uw familie na de onafhankelijkheid effectief in Eritrea heeft verbleven. U dient geen enkel persoonlijk document in dat uw Eritrees staatsburgerschap, uw verblijf in Eritrea noch uw verblijf in de Soedanese vluchtelingenkampen kan aantonen.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

De Commissaris-generaal heeft, zo blijkt uit al deze elementen, geen zicht op uw werkelijke identiteit, levensloop en verblijfplaatsen.

In deze dient te worden opgemerkt dat uit de beoordeling in het kader van uw verzoeken om internationale bescherming blijkt dat u, in weerwil van de medewerkingsplicht die op u rust, geen zicht biedt op uw verblijfsomstandigheden en levensomstandigheden in Eritrea of elders. Bijgevolg maakt u het door uw eigen toedoen onmogelijk om uw werkelijke nood aan internationale bescherming in te schatten.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen kan ter zake ten aanzien van u geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet weerhouden worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het enige middel wordt genomen uit de schending van:

- "- Artikel 24 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna "Herschikte Procedurerichtlijn");*
- Artikel 48/3, 48/4 en 48/9 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- De motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandeling;*
- Het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".*

Verzoeker benadrukt vooreerst dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet onderzocht heeft of hij bijzondere procedurele noden had in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en van artikel 2(d) en 24 van de Herschikte Procedurerichtlijn.

Overeenkomstig § 4 van deze bepalingen moeten de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nochtans beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en moeten ze deze in acht nemen door het verlenen van passende steun tijdens de procedure.

Verzoeker merkt op dat het CGVS gewoonweg niet heeft beoordeeld of hij bijzondere procedurele noden had, en dat er derhalve geen enkele maatregelen werden genomen om passende steun te bieden.

Verzoeker citeert uit de nota's van het persoonlijk onderhoud en argumenteert dat hij wel degelijk, ten gevolge o.a. van de foltering die hij in Libië heeft ondergaan, niet in staat was om daadwerkelijk voldoende gedetailleerde verklaringen af te leggen.

Verzoeker stelt:

"Uit deze uittreksels van de nota's blijkt duidelijk dat verzoeker ernstige psychische moeilijkheden had, en in werkelijkheid niet in staat was om het verhoor verder te zetten. Desondanks heeft de protection officer het verhoor verdergezet, zonder zich de vraag te stellen of passende maatregelen konden worden genomen om te voldoen aan verzoekers bijzondere noden. Het verhoor werd niet eens kort onderbroken om verzoeker de mogelijkheid te bieden om even op zijn positieve te komen.

Dit is duidelijk problematisch, en toont aan dat het CGVS geen passende steun heeft geboden aan verzoeker.

Verzoeker wijst erop dat hij, zoals aangegeven tijdens zijn verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, anderhalf jaar heeft vastgezeten in Libië. Gedurende die periode heeft hij ook onmenselijke en vernederende behandelingen moeten ondergaan die hem zwaar getraumatiseerd hebben.

Het is algemeen gekende informatie dat migranten en asielzoekers die via Libië Europa bereiken onderworpen worden aan foltering en onmenselijke en vernederende behandelingen.

Het CGVS had er noodzakelijkerwijze kennis van moeten hebben, en dienvolgens moeten onderzoeken of verzoeker ten gevolge hiervan bijzondere procedurele noden had."

Verzoeker verwijst naar de situatie Libië en argumenteert:

"Verzoeker meent derhalve dat hij opnieuw zou moeten worden gehoord, rekening houdend met zijn bijzondere procedurele noden veroorzaakt door zijn psychische toestand.

De motivering van de weigeringsbeslissing is uitgebreid gegrond op de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd tijdens zijn verhoor. Gezien de onregelmatigheden van dit verhoor, zijn deze motieven niet daadkrachtig.

De bestreden beslissing is aldus behept met een substantiële onregelmatigheid, gezien niet werd onderzocht of verzoeker bijzondere procedurele noden aan, en hem derhalve ook geen passende steun werd toegekend."

Verzoeker stelt verder:

"Op de tweede plaats merkt verzoeker op dat de bestreden beslissing enkel gegrond is op de aangevoerde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen gedaan in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Noorwegen, enerzijds, en in België, anderzijds. Zoals hierboven reeds werd vastgesteld, moeten zijn verklaringen gedaan tijdens zijn eerste gehoor echter met enige voorzichtigheid te worden bekeken.

Daarenboven merkt verzoeker op dat uit de bestreden beslissing enkel gegrond is op dit element, zonder dat er echter verder werd onderzocht of hij omtrent zijn regio van herkomst voldoende informatie kon geven die aantoonde dat hij wel degelijk afkomstig is van Eritrea.

Het gevoerde onderzoek is dus onvoldoende, gelet op de samenwerkingsplicht die rust op het CGVS. Deze houdt immers in dat, indien de door verzoeker aangebrachte elementen niet volledig, actueel of relevant zijn, de overheid in deze fase van de procedure actief moet samenwerken met de verzoeker om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven (zie HvJ 22 november 2012, C-277/11, M./Ierland, punt 66; RvV 21 februari 2017, nr. 182.619).

[...]

3. Ten slotte merkt verzoeker op dat het CGVS geen enkel onderzoek heeft gevoerd naar de noodzaak om hem de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet toe te kennen.

De motivering van de bestreden beslissing luidt hieromtrent enkel als volgt: [...]

Dit is manifest onvoldoende.

Gezien de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het hem aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing, voor wat betreft de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet."

2.2. Verzoeker voegt als stukken bij het verzoekschrift:

- Algemene informatie omtrent het lot van migranten en asielzoekers in Libië (stuk 3);
  - BCHV - CBAR, Trauma, geloofwaardigheid en bewijs in de asielprocedure, juni 2014 (stuk 4).
- Bij aanvullende nota van 22 december 2020 brengt verzoeker een psychologisch attest bij.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. Artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet bepaalt inzake bijzondere procedurele noden:

"De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de

procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep" (de Raad onderlijnt). De beoordeling door verweerder inzake verzoekers procedurele noden kan derhalve niet in het kader van voorliggend beroep worden (her)beoordeeld.

Het feit dat verweerder in de motivering van de bestreden beslissing geen vaststellingen doet inzake verzoekers eventuele procedurele noden, is geen aanduiding dat verweerder deze noden niet in ogenschouw heeft genomen. Immers, het blijkt dat ingevolge de 'Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ' van 14 juni 2019 (administratief dossier, stuk 8, deel DVZ) beoordeeld werd dat verzoeker geen nood heeft aan een bijzondere specifieke procedurele noden. Verzoeker werd door verweerder twee maal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, namelijk op 24 februari 2020 en 10 juli 2020. Er werd door verzoeker en zijn aanwezige advocaat voorafgaand of tijdens het onderhoud geen melding gemaakt van bijzondere procedurele noden. Het blijkt tevens dat het onderhoud van 24 februari 2020 niet verder kon doorgaan omwille van een probleem inzake vertolking, maar ook dit gegeven gaf geen aanleiding om bijzondere procedurele noden in het kader van een volgend onderhoud kenbaar te maken.

De verwijzing naar verzoekers verklaringen inzake de stress die hij had tijdens het onderhoud van 10 juli 2020 kan niet aangenomen worden als een aanduiding van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. Het blijkt tevens manifest dat de dossierbehandelaar van verweerder rekening heeft gehouden met de stress in hoofd van verzoeker tijdens de vraagstellingen, zoals blijkt uit de empathische wijze van ondervragen (cf. onder meer p.7 "*Het spijt me dat het zo stressvol is voor u. Ik wil u graag de kans geven om gewoon over uw leven te vertellen. Vertel me over uw leven vanaf uw eerste herinneringen. Denk niet aan wat belangrijk kan zijn voor mij, maar vertel me gewoon uw levensloop tot nu. Is dat een manier om voort te gaan? Of heb u een bepaald topic waarover u verder wilt spreken?*"; p.9 "*Is er iets dat ik op dit moment kan doen om het interview iets minder stressvol te maken voor u?*"). De verwijzing naar algemene informatie omtrent de behandeling van migranten die via Libië naar Europa komen, kan evenmin aantonen dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld tijdens de behandeling en beoordeling van verzoekers verklaringen.

Verzoeker bracht bij de DVZ of verweerder geen concreet gegeven of attest aan waaruit bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. De eventuele procedurele noden van verzoeker tijdens het onderhoud bij verweerder worden ook in onderhavig verzoekschrift niet concreet gestaafd. Een motivering inzake verzoekers niet voorhanden zijnde bijzondere procedurele noden zou een overtollige motivering vormen in de bestreden beslissing. De afwezigheid van een overtollige motivering inzake niet voorhanden zijnde procedurele noden kan derhalve niet aangenomen worden als een substantiële onregelmatigheid.

De aanvullende nota van 22 december 2020 bevat een psychologisch attest van 12 november 2020 waaruit zou blijken dat verzoeker sinds die datum tweemaal per maand psychologische bijstand krijgt. Behoudens de vaststelling dat dit attest op een bijzonder recente datum is gedateerd, bevat dit attest niet de minste gegevens waaruit zou kunnen blijken welke psychologische problemen verzoeker zou hebben, laat staan dat het gegevens bevat waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker bijzondere procedurele noden zou hebben gehad tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming bij verweerder.

5. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

Te dezen blijkt volgens de bestreden beslissing dat verzoeker omtrent zijn vader, zijn verblijfplaatsen, opleiding en leeftijd onsamenhangende verklaringen heeft afgelegd. De bestreden beslissing stelt dienaangaande:

"Ten overstaan van het CGVS verklaart u dat uw vader in Teseney (Gash Barka, Eritrea) woonde, dat u bepaalde periodes van uw leven bij hem in Eritrea verbleef en dat u daar naar school ging. Deze beweringen zijn totaal tegenstrijdig met de verklaringen die u op 17.01.2017 aflegde tegenover het Noorse Directoraat Vreemdelingenzaken (UDI). In Noorwegen verklaarde u duidelijk dat u in 1988, op 3-jarige leeftijd, met uw familie naar Soedan vluchtte en dat u nadien nooit terugkeerde naar Eritrea (zie administratief dossier: UDI, 'Interview – aanvraag om bescherming', 17.01.2017, p.18 en 19). U verklaarde in Noorwegen eveneens dat u te Soedan in het vluchtelingenkamp Tebark Ala ging wonen, en dat uw vader daar tot op de dag van vandaag nog steeds leeft (UDI, 'Interview', p.20). U verduidelikte daarnaast dat uw vader wel af en toe regelmatig naar Eritrea reisde (UDI, 'Interview', p.23). Verder vermeldde u ten overstaan van de Noorse autoriteiten u dat u enkel naar de koranschool bent geweest, en dat u nooit school hebt gelopen (UDI, 'Interview', p.20). Het is duidelijk dat uw verklaringen ten overstaan van de Noorse en Belgische asielinstanties totaal met elkaar tegenstrijdig zijn. Ten eerste verklaarde u bij het UDI nooit naar Eritrea te zijn teruggekeerd en niet naar school te zijn geweest, bij het CGVS verklaart u dat u grote stukken van uw leven in Eritrea doorbracht en daar school liep. Ten tweede verklaarde u bij het UDI dat uw vader nog steeds in Soedan leeft (behoudens enkele legale reizen naar Eritrea), bij het CGVS verklaart u dat uw vader in Teseney, Eritrea leefde en daar gearresteerd is omwille van uw problemen.

In het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, op 10.07.2020, werd u er reeds op gewezen dat de Commissaris-generaal beschikte over de inhoud van het asielsdossier uit Noorwegen (CGVS, 'Notities van het persoonlijk onderhoud', 10.07.2020, p.4). Desondanks legt u verklaringen af die fundamenteel tegenstrijdig zijn met de informatie die u aan de Noorse autoriteiten gaf. U bent tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de tegenstrijdigheid van uw verklaringen (CGVS, 'Notities', p.8). Tot viermaal toe wordt u aangemaand om een verklaring te bieden voor de tegenstrijdige informatie. U weigert echter totaal om in te gaan op uw verklaringen te Noorwegen. U verklaart dat u door stress last hebt van uw geheugen en niet meer weet wat u daar gezegd hebt tijdens eerdere asielprocedures. U verklaart verder dat "wat u vandaag zegt, morgen anders zal zijn" (CGVS, 'Notities', p.8). De Commissaris-generaal kan echter niet inzien dat u om deze reden dermate tegenstrijdige informatie geeft over uiterst fundamentele zaken zoals uw eigen levensloop en verblijfplaatsen. De tegenstrijdigheden gaan immers niet over de details van uw relaas, maar over de absolute kern van uw aanvraag, namelijk uw identiteit en werkelijke leefsituatie.

Bovendien merkt de Commissaris-generaal tegenstrijdigheden op met betrekking tot uw beweerde leeftijd. Ten overstaan van het CGVS verklaart u dat u bent geboren in 1995 (CGVS, 'Notities', p.4). U beweert dat u, omdat u niet voorbereid was, bij aankomst in Italië verkeerdelijk hebt gemeld dat u in 1985 geboren bent. U verklaart dat u deze fout gedurende uw verschillende asielprocedures te Noorwegen en Duitsland en tijdens het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) telkens hebt proberen recht te zetten. Hiervan is echter geen bewijs terug te vinden in het administratief dossier. Integendeel blijkt uit de informatie in het dossier dat u in Noorwegen bij de UDI nogmaals zelf aanhaalde dat u in 1985 geboren bent en in 1988 naar Soedan verhuisde (UDI, 'Interview', p.18). Bij uw beroep bij de Vreemdelingencommissie te Noorwegen (UNE) op 13.02.2017 liet u door uw advocaat uw geboortedatum nog aanpassen naar 01.01.1985 (UNE, 'Afwijzing van de aanvraag om bescherming', 03.05.2018, p.3). Ook in het dossier van DVZ is geen spoor terug te vinden van uw beweerde poging om uw leeftijd te corrigeren. Nochtans kreeg u daar de gelegenheid om uw identiteitsgegevens te corrigeren, wat u ook deed met betrekking tot uw naam (DVZ, 'Verklaring DVZ', 14.06.2019, p.5). U legt geen enkel document voor waarmee u uw identiteit aantoont of het feit dat u in 1995 geboren bent.

Gezien al deze elementen kan de Commissarisgeneraal niet louter op basis van uw veranderde verklaring aannemen dat u in 1995 geboren bent. Opnieuw stelt de Commissaris-generaal vast dat u geen zicht biedt op uw werkelijke identiteit en leefomstandigheden.”

Verzoeker brengt geen concreet element aan die de voormelde vaststellingen weerlegt. Verzoekers verklaringen zijn bijgevolg niet samenhangend en aannemelijk en zijn in strijd met de specifieke informatie (de behandeling van zijn verzoek in Noorwegen) die gekend en relevant is voor zijn verzoek.

Aangezien zijn vader in het kader van zijn vluchtrelaas een ‘relevant’ familielid is en hij omtrent diens verblijfplaats gedurende zijn verzoeken om internationale bescherming in België en Noorwegen inconsistente verklaringen aflegde, dient dit aanzien te worden als de miskennis van de op hem rustende medewerkingsplicht. Dit betreft een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid.

6. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

De bestreden beslissing stelt:

“U legt ter ondersteuning van uw verzoek tot bescherming kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders neer. De Commissaris-generaal merkt op dat er geen enkele manier is om de legitimiteit van deze documenten te onderzoeken, gezien het om kopieën gaat. Daarbij merkt de Commissaris-generaal op dat deze documenten uw relaas ten overstaan van de Belgische autoriteiten niet staven. De identiteitskaarten zijn echter wel conform uw verklaringen te Noorwegen, aangezien hieruit blijkt dat uw ouders op moment van afgifte (1993) in Tebark Ala, Soedan, verbleven. U verklaart dat uw ouders vóór uw beweerde geboortedatum in 1995 te Soedan verbleven omwille van de oorlog, maar terugkeerden naar Eritrea toen de situatie verbeterde (CGVS, ‘Notities’, p.12). Dit zijn boude verklaringen waar u geen begin van bewijs voor levert, die bovendien strijdig zijn met de informatie die u in 2017 aan de Noorse autoriteiten gaf. Uit de documenten kan alleszins niet blijken dat uw familie na de onafhankelijkheid effectief in Eritrea heeft verbleven. U dient geen enkel persoonlijk document in dat uw Eritrees staatsburgerschap, uw verblijf in Eritrea noch uw verblijf in de Soedanese vluchtelingenkampen kan aantonen.”

De vaststelling dat verzoeker, enerzijds, geen enkel persoonlijk document bijbrengt ter staving van zijn identiteit terwijl hij, anderzijds, kopieën van identiteitsdocumenten bijbrengt omtrent zijn ouders die daarenboven strijdig zijn met zijn verklaringen in België doch wél stroken met zijn verklaringen in Noorwegen, betreft een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid.

7. Dienvolgens sluit de Raad zich aan bij de conclusie van verweerder die luidt:

“De Commissaris-generaal heeft, zo blijkt uit al deze elementen, geen zicht op uw werkelijke identiteit, levensloop en verblijfplaatsen.

In deze dient te worden opgemerkt dat uit de beoordeling in het kader van uw verzoeken om internationale bescherming blijkt dat u, in weerwil van de medewerkingsplicht die op u rust, geen zicht biedt op uw verblijfsomstandigheden en levensomstandigheden in Eritrea of elders. Bijgevolg maakt u het door uw eigen toedoen onmogelijk om uw werkelijke nood aan internationale bescherming in te schatten.”

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoeker ingevolge zijn gebrekkige medewerking geen concreet zicht geeft op zijn werkelijke identiteit, levensloop en verblijfplaatsen is het onmogelijk vast te stellen waar hij voor zijn aankomst in België (en Noorwegen) leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij deze verblijfplaats(en) verlaten heeft. Het behoort evenmin aan de Raad om te speculeren over zijn verblijfplaatsen, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS